

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2018/843 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 30 май 2018 година

за изменение на Директива (ЕС) 2015/849 за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на директиви 2009/138/ЕО и 2013/36/ЕС

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ представлява основният правен инструмент за предотвратяване използването на финансовата система на Съюза за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма. С тази директива, чийто краен срок за транспониране е 26 юни 2017 г., се установява ефикасна и всеобхватна правна рамка за справяне с набирането на парични средства или имущество за терористични цели, като от държавите членки се изисква да установяват, разбират и ограничават рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма.
- (2) Скорошните терористични атаки изведоха на показ появата на нови тенденции, по-специално във връзка с начина, по който терористичните групи финансират и провеждат своите операции. Някои услуги, свързани със съвременните технологии, стават все по-популярни като алтернативни финансови системи, като по този начин остават извън обхвата на правото на Съюза или се ползват от изключения от правните изисквания, които може вече да не са оправдани. С цел да не се изостава от променящите се тенденции следва да се предприемат допълнителни мерки за гарантиране на повишена прозрачност на финансовите сделки, на корпоративните и други правни образувания, както и на доверителната собственост и правните форми, имащи структура и функции, сходни с доверителна собственост (наричани по-долу „сходни правни форми“), за да се подобри съществуващата рамка за превенция и за да се противодейства по-ефективно на финансирането на тероризма. Важно е да се отбележи, че предприетите мерки следва да бъдат пропорционални на рисковете.
- (3) Организацията на обединените нации (ООН), Интерпол и Европол докладват за нарастващото сближаване между организираната престъпност и тероризма. Връзката между организираната престъпност и тероризма и връзките между престъпните и терористичните групи представляват растяща заплаха за сигурността на Съюза. Предотвратяването на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или на финансирането на тероризма е неделима част от всяка стратегия за справяне с тази заплаха.

⁽¹⁾ ОВ С 459, 9.12.2016 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ С 34, 2.2.2017 г., стр. 121.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 19 април 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и Решение на Съвета от 14 май 2018 г.

⁽⁴⁾ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

- (4) Въпреки значителния напредък по отношение на приемането и прилагането на стандартите на Специалната група за финансови действия (FATF) и подкрепата от страна на държавите членки за дейността на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) в областта на прозрачността през последните години, съществува ясна необходимост от допълнително повишаване на цялостната прозрачност на икономическата и на финансовата среда в Съюза. Предотвратяването на изпирането на пари и на финансирането на тероризма не може да бъде ефективно, освен когато средата е враждебна към престъпниците, търсещи убежище за своите финансови средства посредством непрозрачни структури. Целостта на финансовата система на Съюза зависи от прозрачността на корпоративните и други правни образувания, доверителна собственост и сходни правни форми. Настоящата директива има за цел не само разкриване и разследване на изпирането на пари, но също така и предотвратяване на неговата поява. Повишаването на прозрачността би могло да има силен възпиращ ефект.
- (5) Макар че следва да се запази стремежът към постигане на целите на Директива (ЕС) 2015/849 и измененията ѝ следва да съответстват на текущите действия на Съюза в областта на борбата с тероризма и финансирането на тероризма, тези изменения следва да бъдат направени, като се отчита надлежно основното право на защита на личните данни, както и при спазване и прилагане на принципа на пропорционалност. В съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „Европейска програма за сигурност“, се посочва необходимостта от мерки за борба с финансирането на тероризма по по-ефективен и всеобхватен начин, като се подчертава, че проникването на финансовите пазари създава възможност за финансиране на тероризма. В заключенията на Европейския съвет от 17—18 декември 2015 г. също се подчертава необходимостта бързо да се предприемат допълнителни действия срещу финансирането на тероризма във всички области.
- (6) В съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „План за действие с цел засилване на борбата с финансирането на тероризма“, се подчертава необходимостта от адаптиране към нови заплахи и от съответно изменение на Директива (ЕС) 2015/849.
- (7) Мерките на Съюза следва също така да отразяват точно промените и ангажиментите, поети на международно равнище. Поради това следва да бъдат взети предвид Резолюция 2195(2014) относно заплахите за международния мир и сигурността и резолюции 2199(2015) и 2253(2015) относно заплахите за международния мир и сигурността, предизвикани от терористичните актове на Съвета за сигурност на ООН. Тези резолюции на Съвета за сигурност на ООН имат за предмет съответно връзките между тероризма и международната организирана престъпност, възпрепятстването на терористичните групи да получат достъп до международни финансови институции и разширяването на режима за санкции така, че да обхване Ислямска държава в Ирак и Леванта.
- (8) Доставчиците, участващи в предоставянето на услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие (т.е. монети и банкноти, определени като законно платежно средство, и електронни пари на дадена държава, които се приемат като средство за обмяна в издаващата държава), както и доставчиците на портфейли, които предлагат попечителски услуги, не са задължени от Съюза да идентифицират съмнителни дейности. Следователно за терористичните групи може да съществува възможност да прехвърлят парични средства във финансовата система на Съюза или в рамките на мрежи за виртуални валути, като прикриват преводите или като се възползват от наличието на известна степен на анонимност на тези платформи. Поради това е от съществено значение да се разшири обхватът на Директива (ЕС) 2015/849 така, че да се включат доставчиците, участващи в услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие, както и доставчиците на портфейли, които предлагат попечителски услуги. За целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, компетентните органи следва да бъдат в състояние чрез задължените субекти да наблюдават използването на виртуалните валути. Такова наблюдение би осигурило балансиран и пропорционален подход, като се гарантират техническият напредък и придобитата висока степен на прозрачност в областта на алтернативните финанси и социалното предприемачество.
- (9) Анонимността на виртуалните валути позволява евентуални злоупотреби с тях за престъпни цели. Включването на доставчиците, участващи в услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие, и доставчиците на портфейли, които предлагат попечителски услуги, няма да реши изцяло въпроса с анонимния характер на сделките с виртуални валути, тъй като голяма част от средата, в която се използват виртуални валути, ще остане анонимна, тъй като ползвателите могат да сключват сделки и без такива доставчици. За целите на борбата с рисковете, свързани с анонимността, националните звена за финансово разузнаване (ЗФР) следва да бъдат в състояние да получат информация, която да им позволи да свържат адресите на виртуални валути със самоличността на собственика на виртуална валута. В допълнение към това следва допълнително да се проучи възможността на ползвателите да се позволи доброволно да направят лична декларация пред определените органи.

- (10) Виртуалните валути следва да се отличават от електронните пари по смисъла на определението в член 2, точка 2 от Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, от по-широкото понятие за „средства“ по смисъла на определението в член 4, точка 25 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾, както и от паричната стойност, съхранявана в ползващите се с изключение инструменти, посочени в член 3, букви к) и л) от Директива (ЕС) 2015/2366, и от валути за електронни игри, които могат да бъдат използвани само в контекста на конкретни игри. Въпреки че виртуалните валути често може да се използват като платежно средство, те могат да бъдат използвани и за други цели и да намерят по-широко приложение като средства за обмяна, инвестиции, продукти за съхраняване на стойност или използване в онлайн казина. Целта на настоящата директива е да обхване всички възможни приложения на виртуалните валути.
- (11) Местните валути, наричани също допълнителни валути, които се използват в изключително ограничени мрежи, като например даден град или регион, или между малък брой ползватели, следва да не бъдат считани за виртуални валути.
- (12) Деловите взаимоотношения или сделките, включващи високорискови трети държави, следва да бъдат ограничени, ако бъдат установени съществени слабости в режима за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма в засегнатите трети държави, освен ако не се прилагат адекватни допълнителни мерки за ограничаване на риска или ответни мерки. Когато са изправени пред подобни случаи, характеризиращи се с висока степен на риск, и пред такива делови взаимоотношения или сделки, държавите членки следва да изискват от задължените субекти да прилагат мерки за разширена комплексна проверка на клиента с цел управление и ограничаване на тези рискове. Тогава всяка държава членка определя на национално равнище вида на мерките за разширена комплексна проверка, които следва да се предприемат по отношение на високорискови трети държави. Тези различни подходи между държавите членки създават слабости в управлението на деловите взаимоотношения с набелязани от Комисията високорискови трети държави. Важно е да се подобри ефективността на списъка с високорискови трети държави, изготвен от Комисията, като се предвиди хармонизирано третиране на тези държави на равнището на Съюза. Този хармонизиран подход следва да бъде насочен основно към мерки за разширена комплексна проверка на клиента, когато такива мерки все още не се изискват съгласно националното право. В съответствие с международните задължения държавите членки следва да могат да изискват от задължените субекти, когато е приложимо, да прилагат допълнителни мерки за ограничаване на риска в допълнение към мерките за разширена комплексна проверка на клиента, в съответствие с основан на риска подход и като се вземат предвид конкретните обстоятелства на деловите взаимоотношения или сделките. Международните организации и определящите стандартите органи, компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, могат да призват за прилагане на подходящи ответни мерки за защита на международната финансова система от съществувашите и значителни рискове, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, които се пораждат от определени държави. В допълнение държавите членки следва да изискват от задължените субекти да прилагат допълнителни мерки за ограничаване на риска във връзка с високорисковите трети държави, набелязани от Комисията, като вземат предвид призивите за предприемане на ответни мерки и препоръки, например отправените от страна на FATF, и отговорностите, произтичащи от международни споразумения.
- (13) Предвид променящото се естество на заплахите и на степента на уязвимост, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма, Съюзът следва да приеме интегриран подход относно съответствието на националните режими за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма с изискванията на равнището на Съюза, като се вземе предвид оценката на ефективността на тези национални режими. С цел наблюдение на правилното въвеждане на изискванията на Съюза в националните режими за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, ефективното прилагане на тези изисквания и способността на тези режими за изграждане на ефективна рамка за превенция, Комисията следва да основава оценката си на националните режими за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, което следва да не засяга оценките, провеждани от международни организации и определящи стандартите органи, компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, като например FATF или Специалния комитет на експертите за оценка на мерките за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.
- (14) Предплатените карти с общо предназначение имат законосъобразно приложение и представляват инструмент, който допринася за социалното и финансовото приобщаване. При все това анонимните предплатени карти лесно могат да се използват за финансиране на терористични атаки и за логистични цели. Поради това от съществено значение е да не се позволява на терористите да използват този начин за финансиране на своите операции, като допълнително се намалят праговете и максималните суми, под които е допустимо задължените субекти да не прилагат определени мерки за комплексна проверка на клиента, предвидени в Директива (ЕС) 2015/849. Следователно, като надлежно се

(1) Директива 2009/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно предприемането, упражняването и пруденциалния надзор на дейността на институциите за електронни пари и за изменение на директиви 2005/60/ЕО и 2006/48/ЕО, и за отмяна на Директива 2000/46/ЕО (ОВ L 267, 10.10.2009 г., стр. 7).

(2) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

отчитат нуждите на потребителите за използване на предплатени инструменти с общо предназначение и не се препятства използването на тези инструменти за насърчване на социалното и финансовото приобщаване, от съществено значение е да се намалят настоящите прагове за анонимните предплатени карти с общо предназначение и да се идентифицира клиентът при дистанционни платежни сделки, при които сумата по сделката надвишава 50 EUR.

- (15) Макар че използването на анонимни предплатени карти, издадени в Съюза, по същество е ограничено единствено до територията на Съюза, ситуацията при сходни карти, издадени в трети държави, невинаги е същата. Поради това е важно да се гарантира, че анонимните предплатени карти, издадени извън Съюза, могат да се използват в Съюза само когато се счита, че отговарят на изисквания, които са еквивалентни на установените в правото на Съюза. Това правило следва да се прилага при пълно спазване на задълженията на Съюза по отношение на международната търговия, и по-специално разпоредбите на Общото споразумение по търговията с услуги.
- (16) ЗФР имат важни функции при идентифицирането на финансовите операции на терористичните мрежи, особено презграничните, и при разкриването на техните финансови поддръжници. Финансовото разузнаване може да бъде от основно значение за разкриване на подпомагането на терористични престъпления и на мрежите и схемите на терористичните организации. Поради липсата на задължителни международни стандарти продължават да съществуват значителни различия във функциите, компетентността и правомощията на ЗФР. Държавите членки следва да се стремят да осигурят по-ефективен и координиран подход по отношение на финансовите разследвания, свързани с тероризъм, включително тези, които са свързани със злоупотребата с виртуални валути. Съществуващите различия обаче следва да не засягат дейността на ЗФР, и по-специално техния капацитет да изготвят превантивни анализи в помощ на всички органи, които отговарят за разузнаването, разследването и съдебните действия, както и международното сътрудничество. При изпълнението на своите задачи ЗФР следва да разполагат с достъп до информация и да бъдат в състояние да я обменят безпрепятствено, включително чрез подходящо сътрудничество с правоприлагащите органи. Във всички случаи на съмнения за престъпна дейност, и по-специално в случаи на финансиране на тероризъм, информацията следва да се препраща директно и бързо, без необосновано забавяне. Поради това е изключително важно да се повишат допълнително ефективността и ефикасността на ЗФР чрез изясняване на правомощията и сътрудничеството между ЗФР.
- (17) ЗФР следва да бъдат в състояние да получат от всеки задължен субект цялата необходима информация, свързана с техните функции. Техният безпрепятствен достъп до информация е от изключително значение, за да се гарантира, че паричните потоци могат да бъдат правилно проследени и че незаконните мрежи и потоци могат да бъдат разкрити на ранен етап. Нуждата на ЗФР да получат допълнителна информация от задължените субекти, основаваща се на съмнения за изпиране на пари или финансиране на тероризма, може да е породена от предходен доклад за съмнителна сделка, подаден до ЗФР, но да има и други източници, като например собствен анализ на ЗФР, разузнавателни данни, предоставени от компетентните органи, или информация, с която разполага друго ЗФР. Поради това при изпълнение на техните функции ЗФР следва да бъдат в състояние да получат информация от всеки задължен субект, дори без да има подаден предходен доклад. Това не включва безразборни искания за информация, отправени към задължените субекти в контекста на дейността на ЗФР по извършване на анализи, а само искания за информация въз основа на достатъчно ясно определени условия. Дадено ЗФР следва също така да е в състояние да получи такава информация по искане на друго ЗФР в Съюза и да обмени информацията с отправилото искане ЗФР.
- (18) Предназначението на ЗФР е да събират и анализират получената от тях информация, за да установят връзките между съмнителни сделки и стоящата в тяхната основа престъпна дейност с цел предотвратяване и борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и разпространяване на резултатите от техния анализ, както и допълнителна информация до компетентните органи, когато са налице основания за съмнения за изпиране на пари, съответни предикатни престъпления или финансиране на тероризма. Дадено ЗФР следва да не се въздържа или да отказва да обмени на информация с друго ЗФР, по собствена инициатива или при поискване, поради причини като липса на установени съответни предикатни престъпления, характерни особености на националното наказателно право и различия в определенията за свързано предикатно престъпление или липсата на посочване на конкретни съответни предикатни престъпления. Също така, дадено ЗФР следва да даде своето предварително съгласие на друго ЗФР за предаване на информацията на компетентните органи, независимо от вида на евентуалните съответни предикатни престъпления, за да се осигури възможност за ефективно изпълнение на функцията за разпространяване на информацията. ЗФР съобщават за трудности при обмена на информация поради различия в определенията в националното право за някои предикатни престъпления, като например данъчните престъпления, които не са хармонизирани от правото на Съюза. Такива трудности следва да не възпрепятстват взаимния обмен, разпространяването на информация към компетентните органи и използването на тази информация по определения в настоящата директива начин. ЗФР следва бързо, конструктивно и ефективно да осигурят възможно най-широкото международно сътрудничество със ЗФР на трети държави по отношение на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма в съответствие с препоръките на FATF и принципите на Групата „Egmont“ за обмена на информация между звената за финансово разузнаване.

- (19) Информацията от пруденциален характер, свързана с кредитните и финансовите институции, като например информацията, свързана с пригодността и поведението на директорите и акционерите, с механизмите за вътрешен контрол, с управлението или със спазването на правилата и управлението на риска, често е крайно необходима за упражняването на подходящ надзор над тези институции по отношение на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Информацията за борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма е също така важна за пруденциалния надзор над тези институции. Ето защо обменът на поверителна информация и сътрудничеството между компетентните в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма органи, които упражняват надзор над кредитни и финансови институции, и органите за пруденциален надзор следва да не бъдат възпрепятствани поради правна несигурност, която може да произтича от липсата на изрични разпоредби в тази област. Изясняването на правната рамка е дори още по-важно, тъй като в редица случаи пруденциалният надзор е поверен на органи, които не упражняват надзор в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, като Европейската централна банка (ЕЦБ).
- (20) Забавеният достъп на ЗФР и други компетентни органи до информация за самоличността на титуляри на банкови и платежни сметки и на притежатели на банкови сейфове, особено ако те са анонимни, затруднява разкриването на преводи на средства, свързани с тероризъм. Националните данни, които позволяват идентифициране на банкови и платежни сметки и банкови сейфове, принадлежащи на едно лице, са разпокъсани и поради това не са достъпни своевременно за ЗФР и други компетентни органи. Поради това е изключително важно да се създадат централизирани автоматизирани механизми като регистър или система за извличане на данни във всички държави членки като ефективен начин за получаване на своевременен достъп до информация за самоличността на титулярите на банкови и платежни сметки и на притежателите на банкови сейфове, техните пълномощници и действителните собственици. При прилагането на разпоредбите за достъп е целесъобразно да се използват вече съществуващите механизми, при условие че националните ЗФР могат да получат достъп до данните, във връзка с които са отправили запитване, незабавно и в нефилтриран вид. Държавите членки следва да разгледат възможността да предоставят на такива механизми друга информация, която се счита за необходима и пропорционална за по-ефективното ограничаване на рисковете, свързани с изпиране на пари и финансиране на тероризъм. Следва да се осигури пълна поверителност по отношение на такива запитвания и искания за съответна информация от страна на ЗФР и на компетентните органи, различни от органите, отговарящи за наказателното преследване.
- (21) С цел зачитане на неприкосновеността на личния живот и защита на личните данни необходимият минимум от данни за провеждане на разследвания за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма следва да бъде съхраняван в централизирани автоматизирани механизми за банкови и платежни сметки, като регистри или системи за извличане на данни. Следва да бъде възможно за държавите членки да определят какви данни е полезно и пропорционално да бъдат събирани, като се вземат предвид съществуващите системи и правни традиции, за да се даде възможност за достатъчно подробно идентифициране на действителните собственици. При транспонирането на разпоредбите, свързани с тези механизми, държавите членки следва да определят срокове за съхраняване, равни на срока за съхраняване на документацията и информацията, получени при прилагането на мерките за комплексна проверка на клиента. Следва да бъде възможно за държавите членки да удължат срока за съхраняване на общо основание със закон, без да се вземат решения за всеки отделен случай. Допълнителният срок за съхраняване следва да не надвишава пет години. Този срок следва да не засяга националното право, установяващо други изисквания за съхраняване на данните, които допускат вземането на решение във всеки отделен случай с цел улесняване провеждането на наказателни или административни производства. Достъпът до тези механизми следва да бъде съгласно принципа „необходимост да се знае“.
- (22) Точното идентифициране и проверката на данните на физически и юридически лица са от първостепенно значение за борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма. Най-новите технически достижения в цифровизацията на сделките и плащанията позволяват сигурна дистанционна или електронна идентификация. Средствата за идентификация, определени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, следва да се вземат предвид, по-специално по отношение на схемите за електронна идентификация, за които е извършено уведомяване, и начините за осигуряване на трансгранично правно признаване, които осигуряват надеждни инструменти на високо равнище и еталон, с който може да се сравнят въведените на национално равнище методи за идентификация. Освен това може да се вземат предвид други сигурни процедури за дистанционна или електронна идентификация, които са регулирани, признати, одобрени или приети на национално равнище от националния компетентен орган. Когато е целесъобразно, признаването на електронните документи и удостоверителните услуги съгласно Регламент (ЕС) № 910/2014 също следва да бъде взето предвид в рамките на процедурата за идентификация. При прилагането на настоящата директива следва да се има предвид принципът за технологична неутралност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73).

- (23) За определянето на видните политически личности в Съюза държавите членки следва да изготвят списъци, указващи специалните функции, определени за важни обществени функции в съответствие с националните закони, подзаконови и административни разпоредби. Държавите членки следва да изискват от международните организации със седалище на тяхната територия да изготвят и актуализират списъка с важни обществени функции в рамките на съответната международна организация.
- (24) Подходът за преглед на съществуващите клиенти в настоящата рамка е основан на риска. При все това с оглед на повишения риск от изпиране на пари, финансиране на тероризма и съответните предикатни престъпления, свързани с някои посреднически структури, е възможно този подход да не позволява своевременно разкриване и оценка на рисковете. Поради това е важно да се гарантира, че се осъществява редовно наблюдение над някои ясно определени категории съществуващи клиенти.
- (25) Понастоящем държавите членки са длъжни да гарантират, че установените на тяхната територия корпоративни и други правни образувания получават и разполагат с подходяща, точна и актуална информация за своите действителни собственици. Необходимостта от точна и актуална информация за действителния собственик е ключов фактор при проследяването на престъпници, които в противен случай биха могли да скрият своята самоличност зад корпоративна структура. Глобално взаимосвързаната финансова система прави възможно укриването и прехвърлянето на средства по целия свят и лицата, участващи в изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и други престъпници все повече се възползват от тази възможност.
- (26) Следва да се поясни конкретният фактор, с който се установява коя държава членка отговаря за наблюдението и вписването в регистрите на информация за действителните собственици на доверителна собственост и сходни правни форми. Поради различия между правните системи на държавите членки някои видове доверителна собственост и сходни правни форми не подлежат на наблюдение или не се регистрират никъде в Съюза. Информация за действителните собственици на доверителна собственост и сходни правни форми следва да се регистрира на мястото, на което доверителните собственици на доверителна собственост и лицата, заемащи еквивалентна длъжност в сходни правни форми, са установени или където пребивават. С цел да се гарантира ефективно наблюдение и вписване в регистрите на информацията за действителните собственици на доверителна собственост и сходни правни форми е необходимо и сътрудничество между държавите членки. Взаимното свързване на регистрите на държавите членки на действителни собственици на доверителна собственост и сходни правни форми би направило тази информация достъпна и също така би спомогнало да се предотврати многократната регистрация на една и съща доверителна собственост и сходни правни форми в рамките на Съюза.
- (27) Правилата, които се прилагат за доверителна собственост и сходни правни форми по отношение на достъпа до информация, свързана с техните действителни собственици, следва да бъдат сравними със съответните правила, които се прилагат по отношение на корпоративни и други правни образувания. Поради широкия спектър от видове доверителна собственост, които съществуват понастоящем в Съюза, както и дори по-голямото разнообразие от сходни правни форми, решението дали дадена доверителна собственост или сходна правна форма е сходна в сравнителен план с корпоративните и другите правни образувания, следва да се взема от държавите членки. Целта на националното право за транспониране на посочените разпоредби следва да бъде предотвратяването на използването на доверителна собственост или сходни правни форми за целите на изпирането на пари, финансирането на тероризма или съответните предикатни престъпления.
- (28) С оглед на различните характеристики на доверителната собственост и на сходните правни форми държавите членки следва да могат, съгласно националното право и в съответствие с правилата за защита на данните, да определят равнището на прозрачност по отношение на доверителната собственост и сходните правни форми, които не са съпоставими с корпоративни и други правни образувания. Свързаните с това рискове от изпиране на пари и финансиране на тероризма може да се различават в зависимост от характеристиките на вида доверителна собственост или сходна правна форма и разбирането за тези рискове може да се промени с течение на времето, например в резултат оценки на риска, извършени на национално или наднационално равнище. Поради това следва да е възможно държавите членки да предвидят по-широк достъп до информация за действителните собственици на доверителна собственост и сходните правни форми, ако този достъп представлява необходима и пропорционална мярка със законна цел за предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма. Когато се определя равнището на прозрачност на информацията за действителните собственици на такава доверителна собственост или сходни правни форми, държавите членки следва да вземат надлежно предвид защитата на основните права на лицата, в частност правото на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни. Достъпът до информация за действителните собственици на доверителна собственост или сходни правни форми следва да се предоставя на всяко лице, което може да докаже законен интерес. Достъп следва да се предоставя и на всяко лице, което подаде писмено искане във връзка с доверителна собственост или сходна правна форма, което държи или притежава контролен дял в корпоративно или друго правно образувание, регистрирано извън Съюза, чрез пряко или косвено притежаване, включително чрез акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства. Критериите и условията за предоставяне на достъп по искания за информация за действителните собственици на доверителна собственост и сходни правни форми следва да бъдат

достатъчно точни и да съответстват на целите на настоящата директива. Следва да е възможно за държавите членки да постановят отказ по писмено искане, когато са налице разумни основания да се предполага, че писменото искане не е в съответствие с целите на настоящата директива.

- (29) С цел да се осигурят правна сигурност и условия на равнопоставеност е от основно значение ясно да се определи кои правни форми, установени в рамките на Съюза, следва да се считат за сходни с доверителна собственост поради своите функции или структура. Поради това от всяка държава членка следва да се изисква да определи видовете доверителна собственост, ако са признати от националното право, и други сходни правни форми, които могат да бъдат създадени съгласно нейната национална правна уредба или обичай и които имат структура или функции, сходни с тези на доверителната собственост, като например възможност за разделяне или отделяне на законния и действителния собственик на активите. След това държавите членки следва да съобщят на Комисията категориите, описанието на характеристиките, имената и, когато е приложимо, правното основание на съответните видове доверителна собственост и сходни правни форми с оглед на тяхното публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*, за да се даде възможност за тяхното идентифициране от страна на другите държави членки. Следва да се има предвид, че видовете доверителна собственост и сходни правни форми могат да имат различни правни характеристики в рамките на Съюза. В случаите, когато характеристиките на доверителна собственост или сходна правна форма са съпоставими по структура или функции с характеристики на корпоративни и други правни образувания, публичният достъп до информация за действителните собственици би допринесъл за борбата със злоупотребите с доверителна собственост и сходни правни форми, подобно на начина, по който публичният достъп може да допринесе за предотвратяване на злоупотребите с корпоративни и други правни образувания за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.
- (30) Публичният достъп до информация за действителните собственици позволява засилен контрол на информацията от страна на гражданското общество, включително от страна на печатните издания или на организациите на гражданското общество, и допринася за съхраняване на доверието в почтеността на търговските сделки и финансовата система. Той може да допринесе за борбата със злоупотребата с корпоративни и други правни образувания и правни форми за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, както чрез подпомагане на разследванията, така и чрез въздействие върху репутацията, тъй като на всяко лице, което би могло да извърши сделки с тях, ще е известна самоличността на действителните собственици. Освен това така се улеснява навременната и ефективна достъпност на информация за финансовите институции и органи, включително органите на трети държави, които участват в борбата с тези престъпления. Достъпът до тази информация би помогнал също така при разследванията във връзка с изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма.
- (31) Доверието на инвеститорите и широката общественост във финансовите пазари зависи до голяма степен от наличието на точен режим за разкриване на информация, който осигурява прозрачност по отношение на действителния собственик и контролните структури на дружествата. Това е особено вярно за системите за корпоративно управление, които се характеризират с концентрирана собственост, както например е в Съюза. От една страна, големите инвеститори със значителни права на глас и значителни права във връзка с паричните потоци могат да насърчат растежа и резултатите на дружествата в дългосрочен план. От друга страна обаче, за контролиращите действителни собственици с големи пакети от гласове може да съществуват стимули да отклоняват корпоративни активи и възможности за лична изгода за сметка на миноритарните инвеститори. Възможното повишаване на доверието във финансовите пазари следва да бъде разглеждано като положителен страничен ефект, а не като цел на повишаването на прозрачността, като последното означава създаването на среда, която е по-малко вероятно да бъде използвана за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма.
- (32) Доверието на инвеститорите и широката общественост във финансовите пазари зависи до голяма степен от наличието на точен режим за разкриване на информация, който осигурява прозрачност по отношение на действителния собственик и контролните структури на корпоративните и други правни образувания, както и определени видове доверителна собственост и сходни правни форми. Поради това държавите членки следва да разрешават достъп до информация за действителните собственици по достатъчно съгласуван и координиран начин, чрез въвеждането на ясни правила за публичен достъп, така че трети лица да имат възможност да проверяват в рамките на целия Съюз кои са действителните собственици на корпоративни и други правни образувания, както и някои видове доверителна собственост и сходни правни форми.
- (33) Поради това държавите членки следва да разрешават достъп до информация за действителните собственици на корпоративни и други правни образувания по достатъчно съгласуван и координиран начин чрез централните регистри, които съдържат информация за действителните собственици, посредством въвеждането на ясни правила за публичния достъп, така че трети лица навсякъде в Съюза да бъдат в състояние да установят кои са действителните собственици на корпоративни и други правни образувания. От съществено значение е също така да се създаде съгласувана правна рамка, която осигурява по-добър достъп до информация за действителните собственици на доверителна собственост и сходни правни форми, след като те бъдат регистрирани в Съюза. Правилата, които се прилагат за доверителна собственост и сходни правни форми по отношение на достъпа до информация, свързана с техните действителни собственици, следва да бъдат съпоставими със съответните правила, които се прилагат по отношение на корпоративни и други правни образувания.

- (34) Във всички случаи, по отношение както на корпоративни и други правни образувания, така и на доверителна собственост и сходни правни форми, следва да се търси справедлив баланс, по-специално между интересите на широката общественост, свързани с предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма, и основните права на субектите на данни. Наборът от данни, който следва да бъде предоставен на обществеността, следва да бъде ограничен, ясно и изчерпателно определен и от общ характер, за да се сведе до минимум евентуалното засягане на действителните собственици. Същевременно предоставената на обществеността информация не следва да се различава значително от събираната понастоящем информация. С цел да се ограничи намесата в правото на неприкосновеност на личния им живот като цяло, и конкретно защитата на личните им данни, тази информация следва да е свързана най-вече със статута на действителни собственици на корпоративни и други правни образувания и на доверителна собственост и сходни правни форми и следва да засяга изключително сферата на икономическа дейност, в която са ангажирани действителните собственици. Когато висшият ръководен служител е идентифициран като действителният собственик само *ex officio*, а не чрез притежаване дялово участие или контрол, упражняван чрез други средства, това следва да бъде ясно обозначено в регистрите. По отношение на информацията за действителните собственици държавите членки могат да предвидят включването на информация за гражданство в централния регистър, по-специално за чуждестранните действителни собственици. С цел да се улеснят свързаните с регистрите процедури и тъй като по-голямата част от действителните собственици ще се окажат граждани на държавата, поддържаща централния регистър, държавите членки могат да допуснат, че действителният собственик е гражданин на съответната държава, когато не е вписана информация в противен смисъл.
- (35) Засиленият обществен контрол ще допринесе за предотвратяването на злоупотреби с правни образувания и правни форми, включително избягване на данъци. Поради това е изключително важно информацията за действителния собственик да остане достъпна чрез националните регистри и чрез системата за взаимно свързване на регистрите за срок от най-малко пет години, след като са отпаднали основанията на вписване в регистрите на информацията за действителния собственик на доверителната собственост или сходна правна форма. При все това държавите членки следва да могат да предвидят със закон обработването на информацията за действителните собственици, включително лични данни, за други цели, ако това обработване отговаря на цел от обществен интерес и представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество за постигане на преследваната законна цел.
- (36) Освен това, с цел да се осигури пропорционален и балансиран подход и да се гарантират правата на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни, държавите членки следва да могат да предвидят изключения от изискванията за разкриване чрез регистрите на информацията за действителните собственици и от достъпа до такава информация при изключителни обстоятелства, когато информацията би изложила действителния собственик на непропорционален риск от измама, отвличане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване. За държавите членки следва да е възможно също така да изискват регистрация онлайн с цел да се идентифицира всяко лице, което изисква информация от регистъра, както и заплащане на такса за достъп до информацията в регистъра.
- (37) Взаимното свързване на централните регистри на държавите членки, съдържащи информация за действителните собственици, чрез европейската централна платформа, създадена с Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, налага координирането на националните системи, които имат различни технически характеристики. Това предполага приемането на технически мерки и спецификации, които трябва да са съобразени с различията между регистрите. За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия с цел справяне с такива технически и оперативни проблеми. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾. Във всеки случай участието на държавите членки във функционирането на цялата система следва да бъде осигурено посредством редовен диалог между Комисията и представителите на държавите членки по въпросите, засягащи експлоатацията на системата и нейното бъдещо развитие.
- (38) По отношение на обработването на лични данни съгласно настоящата директива се прилага Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾. Поради това физически лица, чиито лични данни се съхраняват в националните регистри като информация в качеството им на действителни собственици, следва да бъдат съответно информирани. Освен това следва да се предоставя достъп само до лични данни, които са актуални и се отнасят до действителния собственик, а бенефициерите следва да бъдат информирани относно своите права съгласно действащата правна уредба на Съюза за защита на данните, установена в Регламент (ЕС) 2016/679 и

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 46).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, и относно приложимите процедури за упражняване на тези права. Освен това, за да се предотвратят злоупотреби с информацията, съдържаща се в регистрите, и да се постигне баланс с правата на действителните собственици, държавите членки могат да сметат за уместно да разгледат възможността да предоставят на разположение на действителния собственик информация за лицето, отпредило искането, и за правното основание за искането.

- (39) Когато докладването на несъответствия от страна на ЗФР и компетентните органи би застрашило текущо разследване, ЗФР или компетентните органи следва да забавят докладването на несъответствието до момента, в който не отпаднат основанията да не се докладва. Освен това ЗФР и компетентните органи следва да не докладват дадено несъответствие, когато това би било в противоречие с дадена разпоредба на националното право относно поверителността или би представлявало незаконосъобразно тайно осведомяване.
- (40) Настоящата директива не засяга защитата на лични данни, обработвани от компетентните органи в съответствие с Директива (ЕС) 2016/680.
- (41) Достъпът до информацията и определянето на законния интерес следва да се уреждат от правото на държавата членка, в която е установен или пребивава доверителният собственик на доверителна собственост или лице, заемашо еквивалентна длъжност в сходна правна форма. Когато доверителният собственик на доверителна собственост или лицето, заемашо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, не са установени или не пребивават в никоя от държавите членки, достъпът до информацията и определянето на законния интерес следва да се уреждат от правото на държавата членка, в чиито регистри в съответствие с разпоредбите на настоящата директива е вписана информацията за действителния собственик на доверителна собственост или сходна правна форма.
- (42) Държавите членки следва да определят законния интерес — като общо понятие и като критерий за достъп до информация за действителните собственици — в националното си право. По-специално, тези определения следва да не ограничават понятието за законен интерес до случаите на висящо административно или съдебно производство и следва да осигуряват възможност за отчитане на превантивната дейност в областта на борбата с изпирането на пари, финансирането на тероризма и съответните предикатни престъпления, предприета от неправителствени организации и разследващи журналисти, когато е целесъобразно. След като бъде постигнато взаимното свързване на централните регистри на действителните собственици в държавите членки, националният и презграничният достъп до регистъра на всяка държава членка следва да се предоставя въз основа на определението за законен интерес на държавата членка, в чиито регистри в съответствие с разпоредбите на настоящата директива е вписана информацията, свързана с действителните собственици на доверителната собственост или сходната правна форма, въз основа на решение, взето от компетентните органи на съответната държава членка. По отношение на техните регистри на действителните собственици за държавите членки следва също така да е възможно да установят механизми за обжалване на решения, с които се предоставя или се отказва достъп до информация за действителните собственици. С цел да се осигурят последователни и ефикасни вписване в регистрите и обмен на информация, държавите членки следва да гарантират, че техният орган, отговарящ за регистъра, създаден за целите на информацията за действителните собственици на доверителна собственост и сходни правни форми, си сътрудничи със съответните му органи в други държави членки, като обменя информация относно доверителната собственост и сходни правни форми, които се уреждат от правото на една държава членка и се управляват в друга държава членка.
- (43) Презграничните кореспондентски отношения с институция респондент от дадена трета държава, се характеризират с трайност и повтаряемост. Съответно, когато държавите членки изискват приемането на мерки за разширена комплексна проверка в този конкретен контекст, те следва да имат предвид, че кореспондентските отношения не включват еднократни операции или просто обмен на капацитет за съобщения. Освен това, като се признава, че не всички презгранични кореспондентски банкови услуги се характеризират с една и съща степен на риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма, интензитетът на мерките, предвидени в настоящата директива, може да се определи чрез прилагане на принципите на основан на риска подход и не предопределя равнището на риск от изпиране на пари и финансиране на тероризма, с което се характеризира финансовата институция респондент.
- (44) Важно е да се гарантира правилното прилагане на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма от задължените субекти. В този контекст държавите членки следва да засилят ролята на публичните органи, които функционират като компетентни органи със специални отговорности за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, включително ЗФР, органите с функции по разследване или наказателно

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 89).

преследване на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма, проследяване и изземване или замразяване и конфискуване на активи от престъпна дейност, органите, които получават доклади относно презгранично пренасяне на валута и прехвърляеми ценни книжа на приносител, и органите с отговорности за надзор или наблюдение, чиято цел е да се гарантира спазване на задълженията от страна на задължените субекти. Държавите членки следва да засилят ролята на други имащи отношение органи, включително органите за борба с корупцията и данъчните органи.

- (45) Държавите членки следва да осигурят ефективен и безпристрастен надзор на всички задължени субекти, по възможност от публичните органи чрез отделен и независим национален регулаторен или упражняващ надзор орган.
- (46) С цел да не бъдат разкрити престъпниците прехвърлят незаконните приходи през множество финансови посредници. Поради това е важно да се разреши на кредитните и финансовите институции да обменят информация не само между членовете на групата, но и с други кредитни и финансови институции, като се вземат надлежно предвид правилата за защита на данните, предвидени в националното право.
- (47) Компетентните органи, които упражняват надзор за спазването на настоящата директива над задължените субекти, следва да имат възможност да си сътрудничат и да обменят поверителна информация, независимо от своя характер или статут. За целта тези компетентни органи следва да имат подходящо правно основание за обмен на поверителна информация, а сътрудничеството между компетентните в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма надзорни органи и органите, упражняващи пруденциален надзор, следва да не бъде неволно възпрепятствано от правна несигурност, която може да произтича от липсата на изрични разпоредби в тази област. Надзорът над ефективното прилагане на политиката на групата в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма следва да се извършва в съответствие с принципите и условията на консолидиран надзор, определени в приложимото европейско секторно законодателство.
- (48) Обменът на информация и оказването на помощ между компетентните органи на държавите членки са от основно значение за постигането на целите на настоящата директива. Следователно държавите членки следва да не забраняват и да не въвеждат неразумни или неоснователно ограничителни условия пред обмена на информация и оказването на помощ.
- (49) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. ⁽¹⁾ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят счита, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (50) Доколкото целта на настоящата директива, а именно защитата на финансовата система посредством предотвратяване, разкриване и разследване на случаи на изпиране на пари и финансиране на тероризма, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, тъй като индивидуалните мерки, предприети от държавите членки за защита на техните финансови системи, може да не са съобразени с функционирането на вътрешния пазар и с изискванията на принципите на правовата държава и обществен ред на Съюза, а поради обхвата и последиците на действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (51) Настоящата директива съблюдава основните права и принципите, заложили в Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Хартата“), а именно правото на зачитане на личния и семейния живот (член 7 от Хартата), правото на защита на личните данни (член 8 от Хартата) и свободата на стопанска инициатива (член 16 от Хартата).
- (52) При изготвянето на доклад за оценка на прилагането на настоящата директива Комисията следва да отдели дължимото внимание на зачитането на основните права и принципи, признати в Хартата.
- (53) Предвид необходимостта от неотложно прилагане на приетите мерки с цел засилване на съществуващия режим на Съюза за предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма и с оглед на поетите от държавите членки ангажименти за бързо транспониране на Директива (ЕС) 2015/849, измененията на Директива (ЕС) 2015/849 следва да бъдат транспонирани до 10 януари 2020 г. Държавите членки следва да създадат регистри на действителните собственици за корпоративни и други правни образувания до 10 януари 2020 г., а за доверителна собственост и сходни правни форми — до 10 март 2020 г. Централните регистри следва да бъдат свързани чрез европейската централна платформа до 10 март 2021 г. Държавите членки следва да създадат централизирани автоматизирани механизми, позволяващи определянето на самоличността на титулярите на банкови и платежни сметки и на притежателите на банкови сейфове, до 10 септември 2020 г.

⁽¹⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

(54) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който прие становище на 2 февруари 2017 г. ⁽²⁾

(55) Поради това Директива (ЕС) 2015/849 следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива (ЕС) 2015/849

Директива (ЕС) 2015/849 се изменя, както следва:

1) В член 2, параграф 1 точка 3 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) одитори, външни счетоводители и данъчни консултанти и всяко друго лице, което се задължава да предоставя, пряко или чрез други лица, с които това друго лице е свързано, материална помощ, съдействие или съвети по данъчни въпроси като основна стопанска или професионална дейност;“

б) буква г) се заменя със следното:

„г) брокери на недвижими имоти, включително когато действат като посредници при отдаване под наем на недвижими имоти, но само по отношение на сделки, при които месечният наем възлиза на 10 000 EUR или повече;“

в) добавят се следните букви:

„ж) доставчици, ангажирани в услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие;

з) доставчици на портфейли, които предлагат попечителски услуги;

и) лица, които търгуват или действат като посредници в търговията с произведения на изкуството, включително когато това се извършва от художествени галерии и аукционни къщи, когато стойността на сделката или на поредицата от свързани сделки възлиза на 10 000 EUR или повече;

й) лица, които съхраняват, търгуват или действат като посредници в търговията с произведения на изкуството, когато това се извършва в безмитни зони и когато стойността на сделката или на поредицата от свързани сделки възлиза на 10 000 EUR или повече;“.

2) Член 3 се изменя, както следва:

а) точка 4 се изменя, както следва:

i) буква а) се заменя със следното:

„а) терористични престъпления, престъпления, свързани с терористична група, и престъпления, свързани с терористични дейности, предвидени в дялове II и III от Директива (ЕС) 2017/541 (*);

(*) Директива (ЕС) 2017/541 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно борбата с тероризма и за замяна на Рамково решение 2002/475/ПВР на Съвета, и за изменение на Решение 2005/671/ПВР на Съвета (ОВ L 88, 31.3.2017 г., стр. 6).“;

ii) буква в) се заменя със следното:

„в) дейностите на престъпни организации по смисъла на определението в член 1, параграф 1 от Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета (*);

(*) Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно борбата с организираната престъпност (ОВ L 300, 11.11.2008 г., стр. 42).“;

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ С 85, 18.3.2017 г., стр. 3.

б) в точка 6 буква б) се заменя със следното:

„б) по отношение на доверителна собственост — всички лица по-долу:

- i) учредителят/учредителите;
- ii) доверителният собственик/доверителните собственици;
- iii) пазителят/пазителите, ако има такъв/такива;
- iv) бенефициерите или когато физическите лица, които са се ползват от правната форма или правното образувание, все още не са определени — категорията лица, в чийто основен интерес правната форма или правното образувание е създадена(о) или се управлява;
- v) всяко друго физическо лице, което в крайна сметка упражнява контрол над доверителната собственост посредством пряко или косвено притежаване или чрез други средства;“

в) точка 16 се заменя със следното:

„16. „електронни пари“ означава електронни пари по смисъла на определението в член 2, точка 2 от Директива 2009/110/ЕО, но с изключение на паричната стойност, посочена в член 1, параграфи 4 и 5 от посочената директива;“

г) добавят се следните точки:

- „18) „виртуални валути“ означава цифрово представяне на стойност, която не се емитира или гарантира от централна банка или публичен орган, не е непременно свързана със законово установена валута и няма правния статут на валута или на пари, но се приема от физически или юридически лица като средство за обмяна и може да се прехвърля, съхранява и търгува по електронен път;
- 19) „доставчик на портфейл, който предлага попечителски услуги“ означава образувание, което предоставя услуги за опазване на частни криптографски ключове от името на своите клиенти за притежаването, съхраняването и прехвърлянето на виртуални валути.“

3) Член 6 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 букви б) и в) се заменят със следното:

- „б) рисковете, свързани с всеки съответен сектор, включително, когато има такива, приблизителни оценки на паричните обеми във връзка с изпирането на пари, предоставени от Евростат за всеки от съответните сектори;
- в) най-широко разпространените средства, използвани от престъпниците за изпиране на незаконни приходи, включително, когато са известни, средствата, използвани по-специално при сделки между държавите членки и трети държави, независимо дали последните са определени за високорискови трети държави съгласно член 9, параграф 2.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Комисията предоставя посочения в параграф 1 доклад на разположение на държавите членки и на задължените субекти с цел да ги подпомогне при установяването, разбирането, управлението и ограничаването на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и да даде възможност на други заинтересовани страни, включително националните законодателни органи, Европейския парламент, Европейските надзорни органи (ЕНО) и представители от ЗФР да придобият по-добро разбиране за тези рискове. Най-късно шест месеца, след като са били предоставени на разположение на държавите членки, докладите се оповестяват публично, с изключение на елементите на докладите, в които се съдържа класифицирана информация.“

4) Член 7 се изменя, както следва:

а) в параграф 4 се добавят следните букви:

- „е) докладва за институционалната структура и основните процедури на уредбата ѝ за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително, наред с другото, за ЗФР, данъчните органи и прокуратурата, както и за заделените човешки и финансови ресурси, доколкото тази информация е налична;
- ж) докладва за националните усилия и ресурси (работна сила и бюджет), заделени за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки предоставят на Комисията, на ЕНО и на другите държави членки достъп до резултатите от своите оценки на риска, включително техните актуализации. Останалите държави членки може да предоставят съответна допълнителна информация, когато това е целесъобразно, на държавата членка, извършваща оценката на риска. Резюме на оценката се оповестява публично. То не съдържа класифицирана информация.“

5) Член 9 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 64 с цел определяне на високорисковите трети държави, като взема предвид стратегическите слабости, по-специално в следните области:

а) правната уредба и институционалната рамка за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма в съответната трета държава, и по-специално:

i) инкриминиране на изпирането на пари и финансирането на тероризма;

ii) мерки за комплексна проверка на клиента;

iii) изисквания за съхраняване на информация;

iv) изисквания за докладване на съмнителни сделки;

v) наличието на точна и актуална информация за действителния собственик на юридически лица и правни форми за компетентните органи;

б) правомощията и процедурите на компетентните органи на съответната трета държава за целите на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително наличието на достатъчно ефективни, пропорционални и възпиращи санкции, както и практиката на третата държава в областта на сътрудничеството и обмена на информация с компетентните органи на държавите членки;

в) ефективността на системата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма на третата държава по отношение на предприемането на мерки за преодоляване на рисковете, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризма.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. При изготвянето на делегираните актове, посочени в параграф 2, Комисията взема предвид съответните оценки или доклади, изготвени от международни организации и определящи стандартите органи, които са компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма.“

6) В член 10 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки забраняват на своите кредитни институции и финансови институции да поддържат анонимни сметки, анонимни банкови книжки или анонимни банкови сейфове. Държавите членки изискват във всички случаи по отношение на титулярите и бенефициерите по съществуващите анонимни банкови сметки, анонимни банкови книжки или анонимни банкови сейфове да бъдат приложени мерки за комплексна проверка на клиента не по-късно от 10 януари 2019 г. и във всеки случай преди такива сметки, банкови книжки или банкови сейфове да бъдат използвани по някакъв начин.“

7) Член 12 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) в първа алинея букви а) и б) се заменят със следното:

„а) платежният инструмент не е презаредим или има максимален месечен лимит на плащанията по сделки от 150 EUR, който може да се използва само в съответната държава членка;

б) максималната електронно съхранявана сума не надхвърля 150 EUR;“

ii) втора алинея се заличава;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че предвидената в параграф 1 от настоящия член дерогация не се прилага в случай на обратно изкупуване в брой или теглене в брой на паричната стойност на електронните пари, когато възстановената сума надвишава 50 EUR, или в случай на дистанционни платежни операции по смисъла на определението в член 4, точка 6 от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета (*), когато сумата надвишава 50 EUR на операция.

(*) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).“;

в) добавя се следният параграф:

„3. Държавите членки гарантират, че кредитните институции и финансовите институции, които функционират като приемачи субекти, приемат плащания, извършени с анонимни предплатени карти, издадени в трети държави, само когато тези карти отговарят на изисквания, еквивалентни на посочените в параграфи 1 и 2.

Държавите членки могат да вземат решение да не приемат на територията си плащания, извършвани с анонимни предплатени карти.“

8) член 13 параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) идентифициране на клиента и проверка на неговата самоличност въз основа на документи, данни или информация, получени от надежден и независим източник, включително средства за електронна идентификация, съответни удостоверителни услуги, предвидени в Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета (*), когато има такива, или всякакви други сигурни дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са регулирани, признати, одобрени или приети от съответните национални органи;

(*) Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 73).“;

б) в края на буква б) се добавя следното изречение:

„Когато идентифицираният действителен собственик е висшият ръководен служител съгласно член 3, параграф 6, буква а), подточка ii), задължените субекти предприемат необходимите разумни мерки за проверка на самоличността на физическото лице, заемащо поста на висш ръководен служител, и съхраняват данни за предприетите действия, както и за всички срещнати трудности по време на процеса на проверка.“

9) Член 14 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следното изречение:

„Всеки път, когато встъпват в нови делови взаимоотношения с корпоративно или друго правно образувание или доверителна собственост, или правна форма със структура или функции, сходни с тези на доверителната собственост („сходна правна форма“), за които се прилага задължението за вписване в регистрите на информацията за действителния собственик съгласно член 30 или 31, задължените субекти се снабдяват с доказателство за регистрацията или извлечение от регистъра.“;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат мерките за комплексна проверка на клиента не само по отношение на всички нови клиенти, но и — през подходящи времеви интервали, по отношение на съществуващите клиенти в зависимост от риска, при промяна на обстоятелства от значение във връзка с даден клиент или когато задълженият субект има правно задължение в рамките на съответната календарна година да се свърже с клиента с цел преглед на относимата информация, свързана с действителния собственик или собственици, или ако задълженият субект е имал това задължение съгласно Директива 2011/16/ЕС на Съвета (*).

(*) Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).“

10) Член 18 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„В случаите, посочени в членове 18а—24, както и при други ситуации с по-висока степен на риск, които са установени от държавите членки или задължените субекти, държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат мерки за разширена комплексна проверка на клиента, целящи подходящо управление и ограничаване на тези рискове.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки изискват от задължените субекти да проучат, доколкото е практически възможно, контекста и целите на всички сделки, които отговарят най-малко на едно от следните условия:

- i) те са сложни сделки;
- ii) те са необичайно големи сделки;
- iii) те се извършват по необичайни схеми;
- iv) те нямат явна икономическа или законна цел.

По-специално, задължените субекти предприемат по-интензивно по степен и характер наблюдение на деловите взаимоотношения, за да бъде определено дали тези сделки или дейности изглеждат съмнителни.“

11) Въмква се следният член:

„Член 18а

1. По отношение на делови взаимоотношения или сделки, включващи високорискови трети държави, определени като такива съгласно член 9, параграф 2, държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат следните мерки за разширена комплексна проверка на клиента:

- а) получаване на допълнителна информация относно клиента и действителния(ите) собственик(ици);
- б) получаване на допълнителна информация относно планирания характер на деловите взаимоотношения;
- в) получаване на информация относно произхода на средствата и произхода на богатството на клиента и на действителния(ите) собственик(ици);
- г) получаване на информация относно причините за планираните или извършени сделки;
- д) получаване на одобрение от висшето ръководство за установяване или продължаване на делови взаимоотношения;
- е) осъществяване на засилено наблюдение на деловите взаимоотношения чрез повишаване на броя и честотата на извършваните проверки и подбиране на схеми на сделки, които налагат допълнително проучване.

Държавите членки могат да изискват от задължените субекти да гарантират, когато е приложимо, че първото плащане се извършва през сметка на името на клиента в кредитна институция, за която се прилагат стандарти за комплексна проверка на клиента, които не са по-малко строги от предвидените в настоящата директива.

2. В допълнение към мерките, предвидени в параграф 1, и в съответствие с международните задължения на Съюза държавите членки изискват от задължените субекти да прилагат, когато е приложимо, една или повече допълнителни мерки за ограничаване на риска към физически лица и правни образувания, извършващи сделки, включващи високорискови трети държави, определени като такива съгласно член 9, параграф 2. Тези мерки се изразяват в една или повече от следните мерки:

- а) прилагането на допълнителни елементи за разширена комплексна проверка;
- б) въвеждането на разширени и подходящи механизми за докладване или систематично докладване на финансови сделки;
- в) ограничаването на деловите взаимоотношения или сделките с физически лица или правни образувания от третите държави, определени като високорискови трети държави съгласно член 9, параграф 2.

3. В допълнение към мерките, предвидени в параграф 1, държавите членки прилагат, когато е приложимо, една или няколко от следните мерки по отношение на високорискови трети държави, определени като такива съгласно член 9, параграф 2, в съответствие с международните задължения на Съюза:

- а) отказ за създаване на дъщерни предприятия, клонове или представителства на задължени субекти от съответната държава или отчитане по друг начин на факта, че съответният задължен субект е от държава, която не е въвела адекватен режим за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- б) забрана за задължените субекти да създават клонове или представителства в съответната държава или отчитане по друг начин на факта, че съответният клон или представителство ще бъде в държава, която не е въвела адекватен режим за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- в) изискване да се прилагат повишени изисквания за надзорна проверка или за външен одит за клонове и дъщерни предприятия на задължени субекти, установени във въпросната държава;
- г) изискване за повишени изисквания за външен одит за финансови групи по отношение на всички техни клонове и дъщерни предприятия, установени във въпросната държава;
- д) изискване кредитните и финансовите институции да извършат преглед и да изменят или, ако е необходимо, да прекратят кореспондентски отношения с институции-респонденти във въпросната държава;

4. При приемането или прилагането на мерките, предвидени в параграфи 2 и 3, държавите членки отчитат, когато е целесъобразно, съответните оценки или доклади, изготвени от международни организации и определящи стандартите органи, които са компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, във връзка с рисковете, породени от отделни трети държави.

5. Държавите членки уведомяват Комисията преди приемането или прилагането на мерките, посочени в параграфи 2 и 3.“

12) В член 19 уводната част се заменя със следното:

„По отношение на презграничните кореспондентски отношения, включващи плащания с институции-респонденти от трети държави, държавите членки, в допълнение към установените в член 13 мерки за комплексна проверка на клиента, изискват от своите кредитни институции и финансови институции, когато встъпят в делово взаимоотношение:“.

13) Въмъква се следният член:

„Член 20а

1. Всяка държава членка изготвя и актуализира списък, указващ точните функции, които съгласно националните закони, подзаконови и административни разпоредби се определят като важни обществени функции за целите на член 3, параграф 9. Държавите членки изискват от всяка международна организация със седалище на тяхна територия да изготви и актуализира списък на важните обществени функции в тази международна организация за целите на член 3, параграф 9. Тези списъци се изпращат на Комисията и може да бъдат оповестени публично.

2. Комисията изготвя и поддържа актуален списък на точните функции, които се определят като важни обществени функции на равнището на институциите и органите на Съюза. Този списък включва също така всички функции, които може да бъдат възложени на представители на трети държави или на международни организации, акредитирани на равнището на Съюза.

3. Комисията съставя, въз основа на списъците, предвидени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, единен списък на всички важни обществени функции за целите на член 3, точка 9. Този единен списък се оповестява публично.

4. Функциите, включени в списъка по параграф 3 от настоящия член, се третира в съответствие с условията, предвидени в член 41, параграф 2.“

14) В член 27 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че задължените субекти, към които е насочен клиентът, вземат подходящи мерки, за да гарантират, че при поискване третото лице незабавно препраща съответните копия от данните за идентификация и проверка, включително, когато има такива, данните, получени чрез средствата за електронна идентификация, съответните удостоверителни услуги, определени в Регламент (ЕС) № 910/2014, или всякакви други сигурни дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са регулирани, признати, одобрени или приети от съответните национални органи.“

15) Член 30 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) първа алинея се заменя със следното:

„Държавите членки гарантират, че учредените на тяхна територия корпоративни и други правни образувания са задължени да получават и да разполагат с подходяща, точна и актуална информация относно своите действителни собственици, включително подробни данни относно притежаваните права. Държавите членки гарантират, че за нарушенията на настоящия член се прилагат ефективни, пропорционални и възпиращи мерки или санкции.“;

ii) добавя се следната алинея:

„Държавите членки изискват от действителните собственици на корпоративни или други правни образувания, включително чрез акции, права на глас, дялово участие, държане на акции на приносител или контрол чрез други средства, да предоставят на тези образувания цялата информация, която е необходима, за да може корпоративното или друго правно образувание да спази изискванията, посочени в първа алинея.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки изискват информацията, съхранявана в посочения в параграф 3 централен регистър, да бъде подходяща, точна и актуална и създават механизми за тази цел. Тези механизми включват изискването задължените субекти и — ако е целесъобразно и до степента, до която това изискване не засяга ненужно техните функции — компетентните органи да съобщават за всякакви несъответствия между информацията за действителния собственик, налична в централните регистри, и информацията за действителния собственик, с която те разполагат. В случай на несъответствие държавите членки гарантират, че се предприемат съответните действия за своевременно отстраняване на несъответствията и, ако е целесъобразно, че междувременно в централния регистър се отбелязва изрично несъответствието.“;

в) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки гарантират, че информацията за действителните собственици е достъпна във всички случаи за:

а) компетентните органи и ЗФР, без никакви ограничения;

б) задължените субекти в рамките на комплексната проверка на клиента в съответствие с глава II;

в) всеки член на широката общественост.

Лицата, посочени в буква в), получават достъп най-малко до името, месеца и годината на раждане, държавата на пребиваване и гражданството на действителния собственик, както и характера и обема на притежаваните права.

Държавите членки могат, при определени в националното право условия, да предвидят достъп до допълнителна информация, позволяваща идентифицирането на действителния собственик. Тази допълнителна информация включва най-малко датата на раждане или данни за връзка, в съответствие с правилата за защита на данните.“;

г) вмъква се следният параграф:

„5а. Държавите членки могат да решат да обвържат предоставянето на информацията, съхранявана в техните национални регистри по параграф 3, с изискването за онлайн регистрация и заплащането на такса, която не надхвърля административните разходи по предоставянето на информацията, включително разходите за поддържането и промените на регистъра.“;

д) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР разполагат със своевременен и неограничен достъп до цялата информация, съхранявана в централния регистър, посочен в параграф 3, без съответното образувание да бъде предупреждавано за това. Държавите членки също така позволяват навременен достъп и на задължените субекти, когато те предприемат мерки за комплексна проверка на клиента в съответствие с глава II.

Компетентните органи, на които е предоставен достъп до централния регистър, посочен в параграф 3, са публичните органи със специални отговорности за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, както и данъчните органи, органите, упражняващи надзор върху задължените субекти, и органите с функции за разследване или наказателно преследване на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма, за проследяване и изземване или замразяване и конфискуване на активи от престъпна дейност.“;

е) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР могат да предоставят на компетентните органи и на ЗФР на други държави членки информацията по параграфи 1 и 3 своевременно и безплатно.“;

ж) параграфи 9 и 10 се заменят със следното:

„9. При изключителни, определени в националното право обстоятелства, когато посоченият в параграф 5, първа алинея, букви б) и в) достъп би изложил действителния собственик на непропорционален риск, риск от измама, отвлечане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване или когато действителният собственик е непълнолетен или неправопособен по други причини, държавите членки могат в отделни конкретни случаи да предвидят изключение от този достъп до цялата или до част от информацията за действителните собственици. Държавите членки гарантират, че такива изключения се допускат само след подробна оценка на изключителния характер на обстоятелствата. Гарантират се правото на административен контрол върху решението за допускане на изключение и правото на ефективна съдебна защита. Държава членки, която е допуснала изключения, публикува годишни статистически данни за броя на допуснатите изключения и посочените основания и докладва на Комисията тази информация.

Изключенията, допуснати съгласно първа алинея от настоящия параграф, не се прилагат за кредитните институции и финансовите институции, нито за задължените субекти, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, буква б), които са длъжностни лица.

10. Държавите членки гарантират, че централните регистри, посочени в параграф 3 от настоящия член, са свързани чрез европейската централна платформа, създадена с член 22, параграф 1 от Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета (*). Свързването на централните регистри на държавите членки към платформата се осъществява в съответствие с техническите спецификации и процедури, установени в актовете за изпълнение, приети от Комисията в съответствие с член 24 от Директива (ЕС) 2017/1132 и с член 31а от настоящата директива.

Държавите членки гарантират, че информацията, посочена в параграф 1, е достъпна чрез системата за взаимно свързване на регистрите, създадена с член 22, параграф 1 от Директива (ЕС) 2017/1132, в съответствие с националните законови актове на държавите членки за прилагане на параграфи 5, 5а и 6 от настоящия член.

Информацията, посочена в параграф 1, остава достъпна чрез националните регистри и системата за взаимно свързване на регистрите в продължение на най-малко пет и не повече от 10 години, след като корпоративното или друго правно образувание е било заличено от регистъра. Държавите членки си сътрудничат помежду си и с Комисията с цел прилагане на различните видове достъп в съответствие с настоящия член.

(*) Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 46).“

16) Член 31 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че настоящият член се прилага по отношение на доверителна собственост и други видове правни форми, като например, наред с другото, „fiducie“, някои видове „Treuhand“ или „fideicomiso“, когато структурата и функциите на тези правни форми са сходни с тези на доверителната собственост. Държавите членки установяват характеристиките, въз основа на които се определя дали правните форми имат структура или функции, сходни с тези на доверителна собственост, по отношение на тези правни форми, които са уредени съгласно тяхното право.

Държавите членки изискват от доверителните собственици на доверителна собственост, управлявана в съответната държава членка, да получават и разполагат с подходяща, точна и актуална информация за действителните собственици на доверителната собственост. Тази информация включва самоличността на:

а) учредителя (ите);

- б) доверителния (ите) собственик(ици);
- в) пазителя(ите)(ако има такъв(ива));
- г) бенефициерите или класа бенефициери;
- д) всяко друго физическо лице, което упражнява ефективен контрол върху доверителната собственост.

Държавите членки гарантират, че за нарушенията на настоящия член се прилагат ефективни, пропорционални и възпиращи мерки или санкции.“;

- б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че доверителните собственици или лицата, заемащи еквивалентни длъжност в сходни правни форми като посочените в параграф 1 от настоящия член, разкриват своя статут и своевременно предоставят на задължените субекти информацията по параграф 1 от настоящия член, когато — в качеството си на доверителен собственик или на лице, заемащо еквивалентна позиция в сходна правна форма — установяват делови взаимоотношения или извършват случайна сделка в размер, надвишаващ прага по член 11, букви б), в) и г).“;

- в) вмъква се следният параграф:

„3а. Държавите членки изискват информацията за действителните собственици на изрична доверителна собственост или сходни правни форми като посочените в параграф 1 да бъде съхранявана в централен регистър на действителните собственици, създаден от държавата членка, в която е установен или пребивава доверителният собственик на доверителната собственост или лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма.

Когато мястото на установяване или на пребиваване на доверителния собственик на доверителна собственост или лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, е извън Съюза, посочената в параграф 1 информация се съхранява в централен регистър, създаден от държавата членка, в която доверителният собственик на доверителната собственост или лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, встъпва в делови взаимоотношения или придобива недвижимо имущество от името на доверителната собственост или на сходната правна форма.

Когато доверителните собственици на доверителна собственост или лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, са установени или пребивават в различни държави членки или ако доверителният собственик на доверителната собственост или на лицето, заемащо еквивалентна длъжност в сходна правна форма, встъпва в множество делови взаимоотношения от името на доверителната собственост или на сходната правна форма в различни държави членки, удостоверение за доказване на регистрацията или извлечение от информацията за действителните собственици, съхранявана в регистър от дадена държава членка, може да се счита за достатъчно, за да се приеме за изпълнено задължението за регистрацията.“;

- г) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки гарантират, че информацията за действителните собственици на доверителна собственост или сходна правна форма е достъпна във всички случаи за:

- а) компетентните органи и ЗФР, без никакви ограничения;
- б) задължените субекти в рамките на комплексната проверка на клиента в съответствие с глава II;
- в) всяко физическо или юридическо лице, което може да докаже наличието на законен интерес;
- г) всяко физическо или юридическо лице, което подаде писмено искане във връзка с доверителна собственост или сходна правна форма, които държат или притежават контролен дял в корпоративно или друго правно образувание, различно от посочените в член 30, параграф 1, чрез пряко или косвено притежаване, включително чрез акции на приносител, или посредством контрол чрез други средства.

Информацията, достъпна за физическите и юридическите лица, посочени в първа алинея, букви в) и г), включва името, месеца и годината на раждане, държавата на пребиваване и гражданството на действителния собственик, а така също и характера и обема на притежаваните права.

Държавите членки могат, при определени в националното право условия, да предвидят възможност за достъп до допълнителна информация, позволяваща идентифицирането на действителния собственик. Тази допълнителна информация включва най-малко датата на раждане или данни за връзка в съответствие с правилата за защита на данните. Държавите членки могат да предвидят по-широк достъп до информацията, съхранявана в регистъра, в съответствие със своето национално право.

Компетентните органи, на които е предоставен достъп до централния регистър, посочен в параграф 3а, са публичните органи със специални отговорности за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, както и данъчните органи, органите, упражняващи надзор върху задължените субекти, и органите с функции за разследване или наказателно преследване на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма, за проследяване и изземване или замразяване и конфискуване на активи от престъпна дейност.“;

д) вмъква се следният параграф:

„4а. Държавите членки могат да решат да обвържат предоставянето на информацията, съхранявана в техните национални регистри по параграф 3а, с изискването за онлайн регистрация и заплащането на такса, която не надхвърля административните разходи по предоставянето на информацията, включително разходите за поддържането и промените на регистъра.“;

е) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки изискват информацията, съхранявана в посочения в параграф 3а централен регистър, да бъде подходяща, точна и актуална, и създават механизми за тази цел. Тези механизми включват изискването задължените субекти и — ако е целесъобразно и до степента, до която това изискване не засяга ненужно техните функции — компетентните органи да съобщават за всякакви несъответствия между информацията за действителния собственик, налична в централните регистри, и информацията за действителния собственик, с която те разполагат. В случай на несъответствие държавите членки гарантират, че се предприемат съответните действия за своевременно отстраняване на несъответствията и ако е целесъобразно, че междувременно в централния регистър се отбелязва изрично несъответствието.“;

ж) параграф 7 се заменя със следното:

„7. Държавите членки гарантират, че компетентните органи и ЗФР могат да предоставят на компетентните органи и на ЗФР на други държави членки информацията по параграфи 1 и 3 своевременно и безплатно.“;

з) вмъква се следният параграф:

„7а. При изключителни, определени в националното право обстоятелства, когато посоченият в параграф 4, първа алинея, букви б), в) и г) достъп би изложил действителния собственик на непропорционален риск, риск от измама, отвлечане, шантаж, изнудване, тормоз, насилие или сплашване или когато действителният собственик е непълнолетен или неспособен по други причини, държавите членки могат в отделни конкретни случаи да предвидят изключение от този достъп до цялата или до част от информацията за действителните собственици. Държавите членки гарантират, че такива изключения се допускат само след подробна оценка на изключителния характер на обстоятелствата. Гарантират се правото на административен контрол върху решението за допускане на изключение и правото на ефективна съдебна защита. Държава членки, която е дпуснала изключения, публикува годишни статистически данни за броя на допуснатите изключения и посочените основания и докладва на Комисията тази информация.

Изключенията, допуснати в съответствие с първа алинея, не се прилагат за кредитните институции и финансовите институции, нито за задължените лица, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, буква б), които са длъжностни лица.

Когато държава членка вземе решение да допусне изключение в съответствие с първа алинея, тя не ограничава достъпа на компетентните органи и ЗФР до информацията.“;

и) параграф 8 се заличава;

й) параграф 9 се заменя със следното:

„9. Държавите членки гарантират, че централните регистри, посочени в параграф 3 от настоящия член, са свързани чрез европейската централна платформа, създадена с член 22, параграф 1 от Директива (ЕС) 2017/1132. Свързването на централните регистри на държавите членки към платформата се осъществява в съответствие с техническите спецификации и процедури, установени в актовете за изпълнение, приети от Комисията в съответствие с член 24 от Директива (ЕС) 2017/1132 и с член 31а от настоящата директива.

Държавите членки гарантират, че информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, е достъпна чрез системата за взаимно свързване на регистрите, създадена с член 22, параграф 2 от Директива (ЕС) 2017/1132 в съответствие с националните законови актове на държавите членки за прилагане на параграфи 4 и 5 от настоящия член.

Държавите членки вземат подходящи мерки, за да гарантират, че единствено информацията, посочена в параграф 1, която е актуална и отговаря на реалните действителни собственици, се предоставя чрез техните национални регистри и чрез системата за взаимно свързване на регистрите и че достъпът до тази информация е съобразен с правилата за защита на данните.

Информацията, посочена в параграф 1, остава достъпна чрез националните регистри и системата за взаимно свързване на регистрите в продължение на най-малко пет и не повече от 10 години след отпадане на основанията за вписване в регистъра съгласно параграф 3а на информацията за действителните собственици. Държавите членки си сътрудничат с Комисията за прилагане на различните видове достъп в съответствие с параграфи 4 и 4а.;

к) добавя се следният параграф:

„10. Държавите членки уведомяват Комисията за категориите, описанието на характеристиките, наименованията и когато е приложимо – правните основания на доверителната собственост и сходните правни форми, посочени в параграф 1, до 10 юли 2019 г. Комисията публикува пълния списък на тези видове доверителна собственост и сходни правни форми в *Официален вестник на Европейския съюз* до 10 септември 2019 г.

До 26 юни 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка по въпроса дали всяка доверителна собственост и сходни правни форми по параграф 1, уредени в правото на държавите членки, са надлежно установени и дали за тях се прилагат задълженията, предвидени в настоящата директива. Когато е целесъобразно, Комисията предприема необходимите стъпки за действие въз основа на заключенията на посочения доклад.“

17) Вмъква се следният член:

„Член 31а

Актове за изпълнение

Когато е необходимо, в допълнение към актовете за изпълнение, приети от Комисията в съответствие с член 24 от Директива (ЕС) 2017/1132 и в съответствие с обхвата на членове 30 и 31 от настоящата директива, Комисията приема чрез актове за изпълнение техническите спецификации и процедури, необходими за свързването на централните регистри на държавите членки, посочени в член 30, параграф 10 и член 31, параграф 9, по отношение на:

- а) техническите спецификации, определящи набора от технически данни, необходими за изпълнението на функциите на платформата, както и метода за съхраняване, използване и защита на такива данни;
- б) общите критерии, съгласно които информацията за действителните собственици е налична чрез системата за свързване на регистри, в зависимост от нивото на достъп, предоставено от държавите членки;
- в) техническите подробности за това как трябва да се предоставя информацията за действителните собственици;
- г) техническите условия за достъпност на услугите, които се предлагат от системата за взаимно свързване на регистрите;
- д) техническите условия за прилагане на различните видове достъп до информацията за действителните собственици въз основа на член 30, параграф 5 и член 31, параграф 4;
- е) реда и условията за плащане, когато за достъпа до информацията за действителните собственици се изисква плащане на такса съгласно член 30, параграф 5а и член 31, параграф 4а, като се вземат предвид достъпните начини за плащане, като например дистанционни платежни операции.

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 64а, параграф 2.

В актовете за изпълнение Комисията се стреми да използва отново изпитани технологии и съществуващи практики. Комисията гарантира, че системите, които трябва да бъдат разработени, не пораждат по-големи разходи от абсолютно необходимото за изпълнението на настоящата директива. Актовете за изпълнение на Комисията се характеризират с прозрачност и обмен на опит и информация между Комисията и държавите членки.“

18) В член 32 се добавя следният параграф:

„9. Без да се засяга член 34, параграф 2, в рамките на своите функции всяко ЗФР може да изисква, получава и използва информация от всеки задължен субект за целта, определена в параграф 1 от настоящия член, дори ако не е бил подаден предходен доклад съгласно член 33, параграф 1, буква а) или член 34, параграф 1.“

19) Вмъква се следният член:

„Член 32а

1. Държавите членки създават централизирани автоматизирани механизми, като например централни регистри или централни електронни системи за извличане на данни, които позволяват своевременна идентификация на всички физически или юридически лица, които притежават или контролират платежни сметки и банкови сметки, обозначени с IBAN по смисъла на Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета (*), и банкови сейфове, държани от кредитна институция на тяхната територия. Държавите членки уведомяват Комисията за характеристиките на тези национални механизми.

2. Държавите членки гарантират, че информацията, която се съхранява в централизираните механизми, посочени в параграф 1 от настоящия член, е пряко достъпна по непосредствен начин и в нефилтриран вид за националните ЗФР. Тази информация трябва да е достъпна и за националните компетентни органи с цел изпълнение на техните задължения съгласно настоящата директива. Държавите членки гарантират, че всяко ЗФР може своевременно да предостави информация, съхранявана в централизираните механизми, посочени в параграф 1 от настоящия член, на всяко друго ЗФР в съответствие с член 53.

3. Следната информация е достъпна и позволява лесно търсене чрез централизираните механизми, посочени в параграф 1:

- за клиента — титуляр на сметка, и всяко лице, което твърди, че действа от името на клиента: името, допълнено от другите данни за идентификация, изисквани съгласно националните разпоредби за транспониране на член 13, параграф 1, буква а), или от уникален идентификационен номер;
- за действителния собственик на клиента — титуляр на сметка: името, допълнено от другите данни за идентификация, изисквани съгласно националните разпоредби за транспониране на член 13, параграф 1, буква б), или от уникален идентификационен номер;
- за банковата или платежната сметка: IBAN номер и датата на откриване и закриване на сметката;
- за банковия сейф: името на наемателя на сейфа, допълнено от другите данни за идентификация, изисквани съгласно националните разпоредби за транспониране на член 13, параграф 1, или от уникален идентификационен номер и срока, за който е нает сейфът.

4. Държавите членки могат да разгледат възможността да предвидят изискване друга информация, за която се счита, че е от съществено значение за ЗФР и компетентните органи за изпълнение на задълженията им съгласно настоящата директива, да бъде достъпна и да може да бъде търсена през централизираните механизми.

5. До 26 юни 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка на условията, техническите спецификации и процедурите за осигуряването на защитено и ефикасно взаимно свързване на централизираните автоматизирани механизми. Когато е целесъобразно, докладът се придружава от законодателно предложение.

(*) Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22).“

20) Вмъква се следният член:

„Член 32б

1. Държавите членки предоставят на ЗФР и на компетентните органи достъп до информацията, която дава възможност да се идентифицира своевременно всяко физическо или юридическо лице, което притежава недвижимо имущество, включително чрез регистри или електронни системи за извличане на данни, когато има такива регистри или системи.

2. До 31 декември 2020 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, съдържащ оценка на въпроса доколко е необходимо и пропорционално да се хармонизира информацията, включена в регистрите, както и оценка на необходимостта от взаимно свързване на посочените регистри. Когато е целесъобразно, докладът се придружава от законодателно предложение.“

21) В член 33, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) предоставят цялата необходима информация на ЗФР пряко, по негово искане.“

22) В член 34 се добавя следният параграф:

„3. Саморегулиращите се органи, определени от държавите членки, публикуват годишен доклад, който съдържа информация относно:

а) мерките, предприети съгласно членове 58, 59 и 60;

б) броя на получените сигнали за нарушения съгласно член 61, когато е приложимо;

в) броя на сигналите, получени от саморегулиращия се орган съгласно параграф 1, и броя на сигналите, препратени от саморегулиращия се орган до ЗФР, когато е приложимо;

г) когато е приложимо, броя и описанието на мерките, предприети съгласно членове 47 и 48 за проверка на спазването от страна на задължените субекти на задълженията им съгласно:

i) членове 10—24 (комплексна проверка на клиента);

ii) членове 33, 34 и 35 (докладване на съмнителни сделки);

iii) член 40 (съхраняване на документация); и

iv) членове 45 и 46 (вътрешен контрол).“

23) Член 38 се заменя със следното:

„Член 38

1. Държавите членки гарантират, че физическите лица, включително служители и представители на задължения субект, които подават сигнали за съществуващо съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, са правно защитени от излагането им на заплахи, репресивни или враждебни действия, и особено от неблагоприятни или дискриминационни действия в областта на заетостта.

2. Държавите членки гарантират, че физически лица, които са изложени на заплахи, репресивни или враждебни действия или неблагоприятни или дискриминационни действия в областта на заетостта заради подаване на сигнали за съществуващо съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, имат право без опасения да подадат жалба до съответните компетентни органи. Без да се засяга поверителният характер на информацията, събирана от ЗФР, държавите членки също така гарантират, че тези физически лица имат право на ефективни правни средства за защита за гарантирането на техните права съгласно настоящия параграф.“

24) В член 39 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Забраната, предвидена в параграф 1 от настоящия член, не препятства разкриването на информация между кредитни институции и финансови институции от държавите членки, при условие че принадлежат към една и съща група, или между тези институции и техните клонове и мажоритарно притежаваните дъщерни предприятия, установени в трети държави, при условие че тези клонове и мажоритарно притежавани дъщерни предприятия спазват изцяло политиките и процедурите на групата като цяло, включително процедурите за обмен на информация в рамките на групата, в съответствие с член 45, и че политиките и процедурите на групата като цяло отговарят на изискванията, установени в настоящата директива.“

25) В член 40 параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) във връзка с комплексната проверка на клиента, копие на документите и информацията, необходими за спазването на изискванията за комплексна проверка на клиента, установени в глава II, включително, когато има такава, информация, получена чрез средствата за електронна идентификация, съответните удостоверителни услуги, определени в Регламент (ЕС) № 910/2014, или всякакви други сигурни, дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са уредени, признати, одобрени или приемани от съответните национални органи, за срок от пет години след приключване на деловите взаимоотношения с техния клиент или след датата на случайната сделка;“

б) добавя се следната алинея:

„Срокът за съхраняване, посочен в настоящия параграф, включително допълнителния срок за съхраняване, който не може да надвишава пет години, се прилага и по отношение на данните, достъпни чрез централизираните механизми, посочени в член 32а.“

26) Член 43 се заменя със следното:

„Член 43

Обработването на лични данни въз основа на настоящата директива за целите на предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма, както е посочено в член 1, се счита за въпрос от обществен интерес съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (*).

(*) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).“

27) Член 44 се заменя със следното:

„Член 44

1. За да подпомогнат изготвянето на оценката на риска съгласно член 7, държавите членки гарантират, че са в състояние да направят преглед на ефективността на своите системи за борба с изпирането на пари или финансирането на тероризма, като поддържат изчерпателни статистически данни по въпросите, свързани с ефективността на тези системи.

2. Статистическите данни, посочени в параграф 1, включват:

- а) данни, с които се измерват мащабът и значението на различните сектори, които попадат в обхвата на настоящата директива, включително броя на физическите лица и образуванията и икономическото значение на всеки сектор;
- б) количествени данни за етапите на докладване, разследване и съдебно производство в рамките на националния режим за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително броя на сигналите за съмнителни сделки, подадени до ЗФР, последващите действия по тези сигнали, както и — на годишна основа — броя на разследваните случаи, броя на лицата, по отношение на които е предприето наказателно преследване, броя на лицата, осъдени за престъпления, свързани с изпирането на пари или финансирането на тероризма, видовете предикатни престъпления, ако има такава информация, и стойността в евро на имуществото, което е било замразено, иззето или конфискувано;
- в) ако са налични, данни, с които се установяват броят и процентът на сигналите, довели до по-нататъшно разследване, заедно с годишен доклад до задължените субекти, съдържащ подробна информация относно полезността и последващите действия във връзка с подадените от тях сигнали;
- г) данни за броя на презграничните искания за информация, които са отправени, получени или отхвърлени от ЗФР, и на презграничните искания, на които ЗФР е отговорило частично или изцяло, групирани по държави партньори;
- д) данни за човешките ресурси, заделени за компетентните органи, отговарящи за борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и за човешките ресурси, заделени за ЗФР за изпълнението на задачите, определени в член 32;
- е) броя на надзорните действия, проведени на място и от разстояние, броя на установените нарушения въз основа на тези надзорни действия и санкциите/административните мерки, наложени от надзорните органи.

3. Държавите членки осигуряват ежегодното публикуване на консолидиран преглед на статистическите им данни.

4. Държавите членки изпращат ежегодно на Комисията посочените в параграф 2 статистически данни. Комисията публикува годишен доклад, в който се обобщават и разясняват статистическите данни, посочени в параграф 2, който се помества на нейния уебсайт.“

28) В член 45 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки и ЕНО се информират взаимно за случаите, в които правото на трета държава не позволява провеждането на политиките и процедурите, изисквани съгласно параграф 1. В тези случаи могат да се предприемат координирани действия за намиране на решение. При преценката по въпроса кои трети държави не разрешават провеждането на политиките и процедурите, изисквани съгласно параграф 1, държавите членки и ЕНО вземат предвид всички правни ограничения, които могат да възпрепятстват правилното провеждане на тези политики и процедури, включително изискванията за опазване на тайна, защитата на личните данни и други предписания, ограничаващи обмена на информация, които може да са от значение за тази цел.“

29) В член 47 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че доставчиците на услуги за обмяна между виртуални валути и признати валути без златно покритие и доставчиците на портфейли, които предлагат попечителски услуги, са регистрирани, че бюрата за обмяна на валута и за осребряване на чекове и доставчиците на услуги по доверително или дружествено управление подлежат на лицензиране или регистрация, а доставчиците на услуги в областта на хазарта са обект на регулиране.“

30) Член 48 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„1а. С цел да се улесни и насърчи ефективното сътрудничество, и по-специално обменът на информация, държавите членки предоставят на Комисията списък на компетентните органи за задължените субекти, изброени в член 2, параграф 1, включително данните за връзка с тях. Държавите членки гарантират, че предоставената на Комисията информация се актуализира.

Комисията публикува регистър на тези органи и данните за връзка с тях на своя уебсайт. Органите в регистъра, в рамките на своите правомощия, служат като звено за контакт със съответните компетентни органи на другите държави членки. Финансовите надзорни органи на държавите членки служат и като звено за контакт с ЕНО.

С цел да се гарантира правилното изпълнение на настоящата директива държавите членки изискват всички задължени субекти да подлежат на подходящ надзор, което включва правомощия за упражняване на надзор на място и от разстояние, и предприемат необходимите административни мерки за коригиране на положението в случай на нарушения.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи имат подходящи правомощия, включително правомощието да разпоредят предоставянето на всякаква информация, която е от значение за наблюдението на спазването, и да извършват проверки, както и че разполагат с достатъчно финансови, човешки и технически ресурси за изпълнението на своите функции. Държавите членки гарантират, че служителите на тези органи са с висок морал и притежават подходяща квалификация и съблюдават високи професионални стандарти, включително стандарти за поверителност, за защита на данните и за справяне с конфликтите на интереси.“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която задълженият субект осъществява дейност чрез предприятия, упражняват надзор върху спазването от страна на тези предприятия на националните разпоредби на съответната държава членка, с които се транспонира настоящата директива.

По отношение на кредитните и финансовите институции, които са част от група, държавите членки гарантират, че за целите, посочени в първа алинея, компетентните органи на държавата членка, в която е установено предприятието майка, сътрудничат на компетентните органи на държавите членки, в които са установени предприятията, които са част от групата.

По отношение на предприятията, посочени в член 45, параграф 9, надзорът по първа алинея от настоящия параграф може да включва предприемането на подходящи и пропорционални мерки за преодоляване на сериозни пропуски, които изискват незабавни корективни мерки. Тези мерки са временни и се прекратяват, когато установените пропуски бъдат преодолені, включително с помощта на компетентните органи на държавата членка по произход на задължения субект или в сътрудничество с тях, в съответствие с член 45, параграф 2.“;

г) в параграф 5 се добавя следната алинея:

„По отношение на кредитните и финансовите институции, които са част от група, държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която е установено предприятието майка, упражняват надзор за ефективното прилагане на политиките и процедурите на групата като цяло, посочени в член 45, параграф 1. За тази цел държавите членки гарантират, че компетентните органи на държавата членка, в която са установени кредитните и финансовите институции, които са част от група, си сътрудничат с компетентните органи на държавата членка, в която е установено предприятието майка.“

31) Член 49 се заменя със следното:

„Член 49

Държавите членки гарантират, че лицата, определящи политиката, ЗФР, упражняващите надзор органи и другите компетентни органи, които участват в борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, както и данъчните органи и правоохранителните органи, когато действат в рамките на обхвата на настоящата директива, разполагат с ефективни механизми, позволяващи им да си сътрудничат и да координират на местно равнище дейността си по отношение на разработването и прилагането на политики и дейности за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, включително с оглед на изпълнението на задължението им по член 7.“

32) в глава VI, раздел 3 се вмъква следният подраздел:

„Подраздел II а

Сътрудничество между компетентните органи на държавите членки

Член 50а

Държавите членки не забраняват и не въвеждат неразумни или необосновано ограничителни условия относно обмена на информация или оказването на помощ между компетентните органи за целите на настоящата директива. По-специално държавите членки гарантират, че компетентните органи не отхвърлят искане за помощ на основание, че:

- а) искането се счита за засягащо и данъчни въпроси;
- б) националното право изисква задължените субекти да опазват тайна или да запазват поверителност, освен в случаите, когато съответната търсена информация е защитена чрез правно призната привилегия или когато се прилага задължение за професионална тайна, както е описано в член 34, параграф 2;
- в) в държавата членка, към която е отправено искането, се провежда проверка, разследване или производство, освен ако оказването на помощта ще възпрепятства въпросната проверка, разследване или производство;
- г) характерът или статутът на отправящия искането компетентен орган се различава от характера или статута на компетентния орган, към който е отправено искането.“

33) Член 53 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че ЗФР обменят по собствена инициатива или при поискване всяка информация, която може да бъде от значение за извършваната от тях обработка или анализ на информация, свързана с изпиране на пари или финансиране на тероризма и с участващите физически или юридически лица, независимо от вида на съответните предикатни престъпления и дори ако видът на съответните предикатни престъпления не е установен към момента на обмена.“;

б) в параграф 2, втора алинея второто изречение се заменя със следното:

„Това ЗФР получава информация в съответствие с член 33, параграф 1 и бързо препраща отговорите.“

34) В член 54 се добавя следната алинея:

„Държавите членки гарантират, че ЗФР определят най-малко едно лице или звено за контакт, които да отговарят за получаването на исканията за информация, постъпили от страна на ЗФР в други държави членки.“

35) В член 55 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че ЗФР, към което е отправено искането, дава на компетентните органи бързо и във възможно най-голяма степен предварителното си съгласие за разкриване на информацията, независимо от вида на съответните предикатни престъпления. ЗФР, към което е отправено искането, не трябва да отказва да даде съгласието

си за подобно разкриване, освен когато това би попаднало извън обхвата на правилата му в областта на изпирането на пари и финансирането на тероризма, би могло да навреди на дадено разследване или по друг начин би било в несъответствие с основните принципи на националното право на тази държава членка. Всеки подобен отказ за даване на съгласие се обяснява надлежно. Тези изключения се уточняват по начин, който предотвратява злоупотребите с разкриването на информация пред компетентните органи и ненужните ограничения по отношение на разкриването.“

36) Член 57 се заменя със следното:

„Член 57

Различията между определенията в националното право на предикатните престъпления, посочени в член 3, точка 4, не препятстват способността на ЗФР да оказват помощ на друго ЗФР и не ограничават обмена, разкриването и изпълването на информацията съгласно членове 53, 54 и 55.“

37) В глава VI, раздел 3 се добавя следният подраздел:

„Подраздел IIIa

Сътрудничество между компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции, и други органи, обвързани от задължението за професионална тайна

Член 57a

1. Държавите членки изискват всички лица, които работят или са работили за компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции във връзка със спазването от тяхна страна на настоящата директива, както и одиторите или експертите, действащи от името на такива компетентни органи, да са обвързани със задължение за опазване на професионалната тайна.

Без да се засягат случаите, попадащи в приложното поле на наказателното право, поверителната информация, която лицата, посочени в първа алинея, получават при изпълнение на служебните си задължения съгласно настоящата директива, може да се разкрива единствено в скратена или обобщена форма, по такъв начин, че да не могат да се идентифицират отделните кредитни и финансови институции.

2. Параграф 1 не възпрепятства обмена на информация между:

- a) компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции в дадена държава членка в съответствие с настоящата директива или с други законодателни актове, свързани с надзора върху кредитните и финансовите институции;
- b) компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции в различни държави членки в съответствие с настоящата директива или с други законодателни актове, свързани с надзора върху кредитните и финансовите институции, включително Европейската централна банка (ЕЦБ), когато действа в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета (*). При този обмен на информация се прилагат условията за опазване на професионалната тайна, посочени в параграф 1.

До 10 януари 2019 г. компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции в съответствие с настоящата директива, и ЕЦБ, която действа в съответствие с член 27, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 и член 56, първа алинея, буква ж) от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (**), сключват, с подкрепата на ЕНО, споразумение относно практическите ред и условия за обмен на информация.

3. Упражняващите надзор върху кредитните и финансовите институции компетентни органи, които получават поверителна информация съгласно параграф 1, използват тази информация само при:

- a) изпълнение на задълженията си по настоящата директива или по други законодателни актове в областта на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма, на пруденциалното регулиране и на надзора върху кредитните и финансовите институции, включително налагането на санкции;
- b) обжалване на решение на компетентния орган, който упражнява надзор върху кредитните и финансовите институции, включително по съдебен ред;
- в) съдебно производство, образувано съгласно специални разпоредби; предвидени в правото на Съюза, прието в областта на настоящата директива или в областта на пруденциалното регулиране и надзор на кредитните и финансовите институции.

4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции, си сътрудничат помежду си за целите на настоящата директива във възможно най-голяма степен, независимо от техния характер или статут. Това сътрудничество също така включва способността да се провеждат, в рамките на правомощията на получилия искането компетентен орган, разследвания от името на отправилia искането компетентен орган и последващ обмен на информация, получена чрез такива разследвания.

5. Държавите членки могат да разрешат на своите национални компетентни органи, упражняващи надзор върху кредитните и финансовите институции, да сключват споразумения за сътрудничество, предвиждащи сътрудничество и обмен на поверителна информация със съответните им компетентни органи на трети държави. Споразуменията за сътрудничество се сключват при условията на взаимност и само ако разкриваната информация е гарантирана чрез изисквания за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото еквивалентни на посочените в параграф 1. Поверителната информация, която се обменя съгласно посочените споразумения за сътрудничество, се използва за целите на изпълнение на задачата за упражняване на надзор от страна на тези органи.

Когато информацията, която се обменя, произхожда от друга държава членка, тя може да бъде разкривана само с изричното съгласие на компетентния орган, който я е споделил и — когато е приложимо, единствено за целите, за които този орган е дал съгласието си.

Член 57б

1. Независимо от член 57а, параграфи 1 и 3 и без да се засяга член 34, параграф 2, държавите членки могат да разрешат обмена на информация, в същата държава членка или в различни държави членки, между компетентните органи и органите, на които е възложен надзорът върху субектите от финансовия сектор и физическите или юридическите лица, действащи при упражняване на професионалните си дейности, посочени в член 2, параграф 1, точка 3, и органите, които отговарят по закон за надзора върху финансовите пазари, при изпълнението на техните съответни надзорни функции.

Във всички случаи по отношение на получената информация се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото еквивалентни на посочените в член 57а, параграф 1.

2. Независимо от член 57а, параграфи 1 и 3, държавите членки могат, въз основа на разпоредби в националното си право, да разрешат разкриването на определена информация на други национални органи, отговорни по закон за надзора върху финансовите пазари, или със специални отговорности в областта на борбата или разследването на изпирането на пари, съответните предикатни престъпления и финансирането на тероризма.

Поверителната информация, която се обменя съгласно настоящия параграф 2, обаче се използва единствено за целите на изпълнението на задачите от правен характер на съответните органи. По отношение на лицата, които имат достъп до такава информация, се прилагат изискванията за опазване на професионалната тайна, които са най-малкото еквивалентни на посочените в член 57а, параграф 1.

3. Държавите членки могат да разрешат разкриването на определена информация, свързана с надзора върху кредитните институции с цел спазване на разпоредбите на настоящата директива, пред парламентарни анкетни комисии, пред сметните палати и пред други субекти, натоварени с извършването на проверки в държавите членки, при следните условия:

- а) субектите имат точно определен от националното право мандат за разследване или контрол върху действията на органите, отговарящи за надзора върху тези кредитни институции или за правната уредба в областта на този надзор;
- б) информацията е строго необходима за изпълнението на мандата, посочен в буква а);
- в) за лицата, които имат достъп до информацията, се прилагат изискванията за опазване на професионална тайна съгласно националното право, като тези изисквания са най-малкото еквивалентни на посочените в член 57а, параграф 1;
- г) информацията, която произхожда от друга държава членка, не се разкрива без изричното съгласие на компетентните органи, които са я разкрили, и се разкрива единствено за целите, за които тези органи са дали съгласието си.

(*) Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

(**) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).“

38) В член 58, параграф 2 се добавя следната алинея:

„Държавите членки гарантират също така, че когато компетентните им органи установят нарушения, за които се налагат наказателноправни санкции, те информират своевременно правоохранителните органи.“

39) Член 61 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи, както и — когато е приложимо — саморегулиращите се органи, установяват ефективни и надеждни механизми, с които да се насърчава подаването на сигнали до компетентните органи и когато е приложимо, до саморегулиращите се органи, за възможни или действителни нарушения на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива.

За тази цел те осигуряват един или повече сигурни канали за връзка за лицата за целите на подаване на сигналите, посочени в първа алинея. С тези канали се гарантира, че самоличността на лицата, които предоставят информация, е известна единствено на компетентните органи и когато е приложимо — на саморегулиращите се органи.“

б) в параграф 3 се добавят следните алинеи:

„Държавите членки гарантират, че физическите лица, включително служителите и представителите на задължения субект, които подават сигнали за съществуващо съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, са правно защитени от излагането им на заплахи, репресивни или враждебни действия, и особено от неблагоприятни или дискриминационни действия в областта на заетостта.

Държавите членки гарантират, че физически лица, които са изложени на заплахи, враждебни действия или неблагоприятни или дискриминационни действия в областта на заетостта в резултат на подаване на сигнали за съществуващо съмнение за изпиране на пари или финансиране на тероризма, вътрешно или до ЗФР, имат право без опасения да подадат жалба до съответните компетентни органи. Без да се засяга поверителният характер на информацията, събирана от ЗФР, държавите членки също така гарантират, че тези физически лица имат право на ефективни правни средства за защита за гарантирането на техните права съгласно настоящия параграф.“

40) Въмъква се следният член:

„Член 64а

1. Комисията се подпомага от Комитета за предотвратяване на изпирането на пари и финансиране на тероризма („комитетът“), посочен в член 23 от Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета (*). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (**).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

(*) Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 1).

(**) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).“

41) Член 65 се заменя със следното:

„Член 65

1. До 11 януари 2022 г. и на всеки три години след това Комисията изготвя доклад за прилагането на настоящата директива и го представя на Европейския парламент и на Съвета.

Посоченият доклад съдържа по-специално:

а) отчет за приетите конкретни мерки и механизмите, създадени на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки за предотвратяване и справяне с нововъзникващите проблеми и новите тенденции, които представляват заплаха за финансовата система на Съюза;

б) последващи действия, предприети на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки въз основа на сигналите, доведени до знанието им, включително жалбите във връзка с националните законови актове, които възпрепятстват упражняването на надзорните и разследващите правомощия на компетентните органи и саморегулиращите се органи;

- в) отчет за наличието на подходяща информация за компетентните органи и ЗФР на държавите членки за предотвратяването на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
- г) отчет за международното сътрудничество и обмена на информация между компетентните органи и ЗФР;
- д) отчет за необходимите действия от страна на Комисията с цел да се провери дали държавите членки действат в съответствие с настоящата директива и оценка на нововъзникващите проблеми и новите тенденции в държавите членки;
- е) анализ на осъществимостта на конкретни мерки и механизми на равнището на Съюза и на равнището на държавите членки по отношение на възможностите за събиране и достъп до информация за действителните собственици на корпоративни и други правни образувания, учредени в държави извън Съюза, и на пропорционалността на мерките, посочени в член 20, буква б);
- ж) оценка на това как се спазват основните права и принципи, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз.

Първият доклад, който се публикува до 11 януари 2022 г., се придружава, ако е необходимо, от подходящи законодателни предложения, включително, когато е целесъобразно — по отношение на виртуалните валути — за правомощия за създаване и поддържане на централна база данни, достъпна за ЗФР, в която се регистрират самоличността на ползвателите и адресите на портфейлите, както и за формуляри за лична декларация, предназначени за ползвателите на виртуални валути, и за подобряване на сътрудничеството между службите за събиране на вземания на държавите членки и за основано на риска прилагане на мерките, посочени в член 20, буква б).

2. До 1 юни 2019 г. Комисията оценява рамката за сътрудничество на ЗФР с трети държави и пречките и възможностите за подобряване на сътрудничеството между ЗФР в Съюза, включително възможността за създаване на механизъм за координиране и подкрепа.

3. Ако е целесъобразно, Комисията изготвя доклад за Европейския парламент и Съвета с цел оценка на необходимостта и пропорционалността на понижаването на процента за идентифицирането на действителните собственици на правни образувания с оглед на препоръките, отправени в тази връзка от международни организации и определящи стандартите органи, компетентни в областта на предотвратяването на изпирането на пари и борбата с финансирането на тероризма, в резултат на нова оценка, и ако е целесъобразно, представя законодателно предложение.“

42) В член 67 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които са необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 26 юни 2017 г.

Държавите членки прилагат член 12, параграф 3, считано от 10 юли 2020 г.

Държавите членки създават централните регистри на действителните собственици, посочени в член 30, до 10 януари 2020 г., регистрите, посочени в член 31, до 10 март 2020 г., и централизираните автоматизирани механизми, посочени в член 32а, до 10 септември 2020 г.

Комисията осигурява взаимното свързване на регистрите, посочени в членове 30 и 31, в сътрудничество с държавите членки, до 10 март 2021 г.

Държавите членки незабавно съобщават на Комисията текста на разпоредбите, посочени в настоящия параграф.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.“

43) В приложение II, точка 3 уводната част се заменя със следното:

„3) Рискови фактори по отношение на географското разположение — регистрация, установяване, пребиваване във:“.

44) Приложение III се изменя, както следва:

а) в точка 1 се добавя следната буква:

„ж) клиентът е гражданин на трета държава, който е подал заявление за получаване на право на пребиваване или гражданство в държавата членка в замяна на капиталови трансфери, на покупка на имущество или държавни облигации или на инвестиции в корпоративни образувания в съответната държава членка.“;

б) точка 2 се изменя, както следва:

i) буква в) се заменя със следното:

„в) непреки делови взаимоотношения или сделки без определени предпазни мерки, като например средства за електронна идентификация, съответните удостоверителни услуги съгласно определението в Регламент (ЕС) № 910/2014, или всякакви други сигурни, дистанционни или електронни процедури за идентификация, които са уредени, признати, одобрени или приемани от съответните национални органи;“

ii) добавя се следната буква:

„е) сделки, свързани с нефт, оръжия, ценни метали, тютюневи изделия, културни артефакти и други предмети с археологическо, историческо, културно и религиозно значение или с рядка научна стойност, както и слонова кост и защитени видове.“

Член 2

Изменение на Директива 2009/138/ЕО

В член 68, параграф 1, буква б) от Директива 2009/138/ЕО се добавя следната подточка:

„iv) органите, отговорни за надзора върху задължените субекти, изброени в член 2, параграф 1, точки 1 и 2 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (*), за целите на спазването на посочената директива;

(*) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“

Член 3

Изменение на Директива 2013/36/ЕС

В член 56, първа алинея от Директива 2013/36/ЕС се добавя следната буква:

„ж) органите, които отговарят за надзора върху задължените субекти, изброени в член 2, параграф 1, точки 1 и 2 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (*), за целите на спазването на посочената директива.

(*) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“

Член 4

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които са необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 10 януари 2020 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 5

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

*Член 6***Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 30 май 2018 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

L. PAVLOVA
